

Regulamin VII Wojewódzkiego Konkursu Plastycznego „I ... imagine, illustrate, ideate, illuminate / Wyobrażam sobie, ilustruję, tworzę, wyjaśniam.”

§1

1. Celem Konkursu jest:

- przybliżenie Uczniom dzieł literatury angielskiej i amerykańskiej oraz życiorysów ich twórców,
- rozwijanie wyobraźni i oryginalności pomysłów oraz ćwiczenie sprawności manualnej,
- twórcza organizacja czasu wolnego oraz zachęcenie uczniów do aktywnego udziału w konkursie.

§2

Uczestnikami konkursu są uczniowie klas VIII Szkół Podstawowych województwa śląskiego.

§3

Organizatorem konkursu jest IV LO z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Stanisława Staszica w Sosnowcu. Koordynatorem i pomysłodawcą konkursu jest mgr Katarzyna Widera.

§4

Tematem tegorocznej edycji konkursu plastycznego jest:

„Ilustracja cytatu Walta Whitmana - amerykańskiego poety i prozaika z XIX wieku.”

§5

Konkurs trwa od 19 października 2021 r. do 4 stycznia 2022 roku.

§6

1. Zadaniem uczestników konkursu jest:

- A.) stworzenie dowolną techniką **ilustracji / plastycznej interpretacji** do cytatu przedstawionego w załączniku nr 2 niniejszego regulaminu
- B.) przekazanie zamysłu i przesłania swojej pracy plastycznej w **opisie**

2. Fotografie lub skan ilustracji **w formacie jpg o rozmiarze nie większym niż 1920x1080** należy przesłać – w postaci załącznika – **wraz z wiadomością mailową zawierającą opis/interpretację słowną swojej pracy plastycznej do 4 stycznia 2022 r.** pocztą elektroniczną na adres: KonkursPlastyczny4LO@gmail.com

W temacie wiadomości mailowej należy wpisać:

VII KONKURS PLASTYCZNY. Imię i nazwisko uczestnika, SP nr ...

W treści maila należy podać:

imię i nazwisko autora, klasę, pełną nazwę Szkoły, do której uczęszcza, wraz z telefonem kontaktowym do sekretariatu Szkoły oraz imię i nazwisko Opiekuna, jeśli uczestnik Konkursu wykonuje pracę pod kierunkiem nauczyciela; OPIS (interpretację) swojej pracy plastycznej.

W załączniku należy przekazać: **fotografię lub skan swojej pracy.**

3. Prace konkursowe należy wykonać samodzielnie.

4. Pierwotny wzór swojej pracy plastycznej należy zachować.

5. Nadesłanie pracy konkursowej równoznaczne jest z :

wyrażeniem zgody przez rodzica/prawnego opiekuna uczestnika konkursu na udział w konkursie,

wyrażeniem zgody przez rodzica/prawnego opiekuna uczestnika konkursu na przetwarzanie przez Organizatora danych osobowych uczestnika konkursu w celach związanych z Konkursem i publikacją nazwiska zwycięzców na stronie internetowej Organizatora Konkursu;

wyrażeniem zgody przez rodzica/prawnego opiekuna uczestnika konkursu na bezpłatne przekazanie prawa własności oraz praw autorskich związanych ze zgłoszoną pracą na rzecz Szkoły - Organizatora Konkursu.

§7

1. Rozstrzygnięcie Konkursu nastąpi do **20 stycznia 2022 roku**; natomiast nagrody wręczone zostaną na Staszycowskiej Gali Mistrzów 26.05.2022 r. lub przesłane pocztą na adres szkoły uczestnika – w przypadku gdy sytuacja epidemiczna nie pozwoli na udział w Gali.

2. Prace zostaną ocenione przez komisję wyłonioną przez organizatorów według następujących kryteriów:

indywidualny i twórczy pomysł,

oryginalność środków wyrazu: kompozycja, gama kolorystyczna, technika wykonania, estetyka, piękno, całościowy odbiór wizualny pracy

kreatywne uzasadnienie zamysłu i przesłania swej pracy – w załączonym opisie

3. Spośród prac biorących udział w konkursie wyłonieni zostaną laureaci I, II, III miejsca; chyba, że w szczególnych okolicznościach, jury zadecyduje inaczej.

4. Laureatom zostaną przyznane pamiątkowe dyplomy oraz bony do zrealizowania w księgarni Empik.

5. Nagrodzone prace zostaną zaprezentowane na stronie internetowej Organizatora Konkursu.

Walt Whitman

Fragment artykułu autorstwa p. Zofii Król

Źródło: <https://www.dwutygodnik.com/artykul/2185-miloszem-walt-whitman.html>
<https://lubimyczytac.pl/autor/36298/walt-whitman>

Amerykański poeta i prozaik, uważany za jednego z prekursorów współczesnej literatury amerykańskiej. Przez wielu okrzyknięty mianem „największego amerykańskiego poety” oraz ojca wiersza wolnego. Jego twórczość wywarła wpływ na filozofię transcendentalistów i na pragmatyzm, a także na pokolenie Beat Generation oraz ruch hippisowski końca lat 60.

Typowy bohater wierszy Whitmana to humanista i samotny wędrownik przesiąknięty wiarą w harmonię wszechświata i celebrujący naturę. Za ważny w dorobku Whitmana uważa się zbiór wierszy **Źdźbła trawy** (ang. **Leaves of Grass**, 1855).

Poezję Walta Whitmana bardzo trudno cytować. Jej charakter oddają dopiero długie kolumny opartych na tej samej strukturze gramatycznej i rozpoczynających się często od tego samego słowa wersów, podstawową poetycką figurą różnicowania świata staje się – wymienianie. Zwierzęta i rośliny, zdarzenia przeszłe, teraźniejsze i przyszłe, cechy, szczegóły, okoliczności, ludzkie i nieludzkie sprawy.

*Jestem, gdzie chusty z serem wiszą w poprzek kuchni, gdzie ruszty rozpierają się na rozżarzonym kominie, gdzie przędze pajęczę jak festony zwisają z belki pułapu;
Gdzie z trzaskiem dudnią młoty, gdzie prasa drukarska wiruje tłokami;
Wszędzie tam, gdzie serce człowiecze z straszliwym bólem porodowym tłucze o żebra; (...)
Gdzie wypasa się jałówka, gdzie gęsi krótkim szarpnięciem łapią poślad;
Gdzie cienie zmierzchowe roztaczają się nad samotną bezgraniczną prerią (...)*
„Pieśń o sobie samym”, cz. 33, tłum. Stefan Napierski

Wymienianie, powtarzanie stałych konstrukcji to czynność ulubiona zarówno przez dzieci, jak i poetów; zabieg stosowany zarówno w bajkach, jak i w poezji ludowej – a później poezji poważnej. Nazywanie elementów rzeczywistości po kolei, rzecz po rzeczy, linijka po linijce pozwala obcować namacalnie, prawdziwie ze światem. Umożliwia także powrót do używania języka jako narzędzia precyzyjnego opisu, do słów bezpośrednio wskazujących na rzeczy, zamiast je przysłaniać.

U Whitmana poeta staje się wszechwidzącym podróżnym świata. Obejmuje – nie wyobraźnią, ale obserwacją – rzeczy w różnym czasie i różnej przestrzeni,

wymieniając je, wydaje się nad nimi panować i zarazem być z nimi tożsamy. Potwierdza istnienie rzeczy, afirmuje złożoność świata w każdym jego szczególe.

Wiersz, który chce pozostać lojalny wobec realności staje się na swój sposób – rurą. Przenika przez nią do czytelnika najmniejszy szczegół widzialnego świata.

*Wierzę, iż źdźbło trawy nie mniej znaczy niż rzemiosło gwiazd,
A mrówka jest równie doskonała i ziarnko piasku i jajko strzyżyka, (...)
A krowa, żująca z pochylonym łbem, przewyższa każdy pomnik,
A mysz jest cudem wystarczającym, by wstrząsnąć sekstylionem niewiernych. (...)
„Pieśń o sobie samym”, cz. 31, tłum. Ludmiła Marjańska*

Nie tylko to, co małe, drobne, szczegółowe (źdźbło, mrówka, ziarnko, jajko strzyżyka) jest u Whitmana wywyższone, także to, co zwyczajne, pospolite i codzienne (mysz).

„Żdźbła trawy” zawierają także wyjątkowo szczegółowe i pełne zachwytu opisy miasta, jedne z pierwszych takich w historii. Manhattan, który stanie się później dla grupy poetów nowojorskich – i nie tylko – całą rzeczywistością, nieskończoną przestrzenią radości, spacerów i opisów, już dla Whitmana był cudem, szczególnie uprzywilejowaną przestrzenią wydarzania się świata.

*O, cóż może być dla mnie bardziej uroczystego i godnego podziwu niż otoczony
masztami Manhattan?
Rzeka i zachód słońca, i ząbkowane brzegi fal przypiływu?
Mewy oscylujące ciałem, łódź z sianem o zmierzchu i spóźniona barka? (...)
„Przeprowadzając się promem Brooklyńskim”, tłum. Ludmiła Marjańska*

Od Manhattanu zaczyna się także znany wiersz Whitmana o cudach:

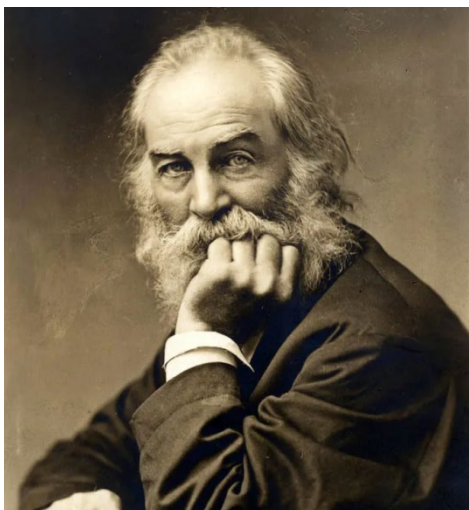
*Co do mnie, nie wiem o niczym innym, jak tylko o cudach,
Czy spaceruję ulicami Manhattanu,
Czy rzucam spojrzenie ponad dachy domów na niebo (...)
To i wszystko inne, wszystko razem i każde z osobna, to są dla mnie cuda (...)
„Cuda”, tłum. Ludmiła Marjańska*

Zasada świeżości każdego doświadczenia, która miała swoje początki za czasów Wordswortha, najpełniejszą kontynuację znalazła w poezji amerykańskiej. Nie ulega wątpliwości, że pierwszym, który tak pisał, był Walt Whitman. W „Wypisach z ksiąg użytecznych” nasz polski noblista, Czesław Miłosz, przytacza - obok wielu innych – mało znany i niedokończony wiersz Walta Whitmana:

*Jestem poetą rzeczywistości.
Twierdzę, że ziemia nie jest echem
Ani człowiek widmem.*

*Ale że wszystkie rzeczy widzialne są prawdziwe.
Świadectwo i białe świtanie rzeczy są równie prawdziwe.
Rozciąłem ziemię i twarde węgiel, i skały, i lite łożysko morza,
Zeszedłem tam, żeby badać długo,
I przynoszę stamtąd sprawozdanie,
Dowodzę, że wszystko tam pozytywne i gęste,
I że jest takie, jak wydaje się dziecku.
„(Jestem poetą rzeczywistości...)”, tłum. Czesław Miłosz*

Załącznik nr 2

Walt Whitman

źródło: Biblioteka Kongresu (Library of Congress)
<https://www.brainpickings.org/2019/03/05/anne-gilchrist-walt-whitman-letters/>

***Keep your face always toward the sunshine –
and shadows will fall behind you.***

Zwróć swą twarz ku słońcu, a cień zostanie w tyle...

Cytat jest przypisany Waltowi Whitmanowi, choć nie ukazał się drukiem w żadnym z jego dzieł. Po raz pierwszy zdanie to ukazało się, anonimowo, w 1862 w jednej z gazet w Wirginii Zachodniej. Od tamtej pory jest wielokrotnie rozpowszechniane - przez wzgląd na swój optymistyczny i budujący przekaz. (quoteinvestigator.com/2019/03/05/sunshine/)

Powodzenia! Do dzieła !

...imagine, illustrate, ideate, illuminate...

